

institutter (se side 120), hvorved lånegrænsen for det almennyttige boligbyggeri hæves fra 90 pct. til 95 pct. med mulighed for yderligere forhøjelse, såfremt den resterende finansiering ikke kan dækkes ved beboerindskud på 3 pct. (tidligere 6 pct.) sammen med lån fra Boligselskabernes Landsbyggefond.

Loven blev i øvrigt gennemført i forbindelse med *lov om midlertidig offentlig støtte til almennyttigt boligbyggeri* (se side 114) og *lov om ændring af lov om boligsikring* (se side 117).

Ved lovforslagets fremsættelse udtalte *boligministeren* bl. a. følgende om sigtet med de foreslåede foranstaltninger:

„Forslaget tager i sammenhæng med den særlige midlertidige støtteordning for det almennyttige byggeri, jeg lige har omtalt, sigte på i den nærmeste tid at løse de kritiske situationer med høje huslejer og udlejningsvanskeligheder, der er opstået inden for det almennyttige boligbyggeri.

Den rentelåneordning, som den tidligere regering fik gennemført, kan ikke bidrage hertil.

Den forbedrede rentesikringsordning kan derimod i sammenhæng med forslaget om en midlertidig støtteordning give baggrund for at sikre det almennyttige byggeris fortsættelse, indtil mere langsigtede almindelige boligpolitiske foranstaltninger kan træde i kraft, når boligforligets bestemmelser udløber. Den nu foreslåede rentesikringsordning forudsættes derfor foreløbig anvendt som grundlag for tilsagn om rentesikring indtil udgangen af finansåret 1973—74, således at dens eventuelle fortsættelse ud over dette tidspunkt må afhænge af, hvilke boligpolitiske foranstaltninger der til dette tidspunkt måtte være gennemført til sikring af tilfredsstillende forhold for det nødvendige almennyttige nybyggeri.“

Lovforslaget opnåede under behandlingen i folketinget tilslutning fra ordførerne for socialdemokratiet og socialistisk folkeparti, hvorimod ordførerne for det konservative folkeparti, venstre og det radikale venstre fremsatte en række stærkt kritiske bemærkninger dels under 1. og 2. behandling, dels i den af boligudvalget afgivne betænkning, hvorfra her gengives de afsluttende bemærkninger fra de pågældende partiers mindretalsudtalelse:

„Mindretallet har under forhandlingerne i udvalget været villig til at drøfte en langsommere afvikling af rentesikringsordningen eng^g forudset ved gennemførelsen af bestemmelserne om rentelåneordnin^dgen.

Mindretallet har imidlertid ikke kunnet tiltræde en basisrente på mindre end 6¹/₂ pct., og der har allerede af den grund ikke kunnet opnås enighed i udvalget. Under disse omstændigheder fastholder mindretallet rentelåneordningen, som er et rigtigere princip i forbin-